

Telepítés – A tervezett gyűjteményi központ egy, az építési helyre befeszülő téglalap alaprajzú épület, a belsejében egy átriummal. A természetes fényt nem igénylő raktárterületek a teljes alapterületi igényből jóval nagyobb arányt tesznek ki, mint a természetes fényt igénylő iroda és laborterületek, így utóbbiakat az átrium mentén koncentrálni helyeztük el, miközben közvetlen kapcsolatban maradnak a külső homlokzat mentén elhelyezett raktárterületekkel. Ennek az alaprajzi kialakításnak köszönhetően egy kívülről tömör megjelenésű épülettömeget kapunk, a munkahelyek befelé, az „édenkertet” megtestesítő átriumba nyílnak. Ez a telepítés párhuzamba állítható az épületben folyó elmélyült kutatási munka befelé forduló jellegével. Az átriummal ellentétben az épület körüli területek funkcionálisak, déli oldalon találhatók a parkolók, nyugati oldalra került az épület főbejárata, és a gyalogos járda mellett a dolgozói parkolók, északi oldalra pedig a gazdasági udvar, innen történik mind a műtárgy mind pedig a mindennapi üzemelést szolgáló beszállítás, valamint a keletkező hulladékok elszállítása. Keleti irányban az épület teljesen zárt. Az épület egésze alatt egy pincszint, egy kis része alatt két pincszint van. Az átrium a pincszinttel azonos szintről a természetes talajról indul, így ide valóban dús növényzet telepíthető. A földszint 6 méteres szintmagassággal teljesen körbeveszi az átriumot, az első emelet már csak L alakban, míg a második és harmadik emeletek már csak keleti oldalról határolják azt. Az így létrejövő térbeli kompozíció egyszerre szolgálja a hatékony működést és a belső terek inspiráló, természetközeli atmoszféráját.

Tömegformálás – Az épület tömegformálása a telepítésből fakad, a tömeg és a funkcionális elrendezés szorosan egymásból következik. A tömeg egy hatalmas meteoritra emlékeztető hasáb faragásából áll össze, ahol a tömör felületbe metszett vágások kristályszerű, üvegként megjelenő felületeket hoznak létre, természetes bevilágítást biztosítva a mögöttes funkcióknak. Ennek megfelelően alakítottuk ki a főbejárat és a gazdasági bejárat bemetszéseit, valamint az átriumot az azt körbelelő, gondosan megformált homlokzati felületekkel. A lépcsőzetesen növekvő tömegképzés a tömb szelekteléséből adódik, a meteoritok rétegzett és organikus felépítéséhez hasonlóan. A tömegtagolás a belső funkcionális elosztást is hűven leképezi: a publikus területek a földszintes L alakú részben, a beszállítás a kétszintes, míg a raktározás és az ehhez kapcsolódó szakmai munkavégzés a négyszintes, markáns épülettömegben kap helyet.

Anyaghasználat – Az anyaghasználat a tömegalakítás koncepciójával koherens egységet alkot, a meteorit-analógia mentén: a Föld légkörében megégett, szabálytalan külső burok egy kristályszerű, fémesen csillogó belső takar. Az épület külső héja yers felületű, fémes-földes színű fémlemezekből áll, szabálytalan háromszögszerkesztésű felületekkel. Ezzel kontrasztban állnak a bemetszett tömegek mentén megjelenő csillag, klímahomlokzatként működő síküveg felületek, míg az alacsonyabb részek lapostetejét zöldtető borítja; a perforált homlokzati lemezek mögött lévő terekbe napközben szűrt természetes fény jut, este pedig belső világítás szűrődik ki.